

bona obligare pro administratione.—Et quando, n. 41. 2, et 3 per text. ibi, t. 15 part. 3.—Administrator reipublicæ habet beneficium restitutionis in integrum, sicuti minor, n. 2 ad fin. l. 2 tit. 19 part. 6.—Regis, si durante officio furtum faciat, vel quid simile, qualiter puniatur, n. 41 l. 18, et gloss. l. 14 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

Adoptio est de jure civili, quæ impedit matrimonium contrahi ex approbatione tantum juris canonici, n. 2 l. 7 tit. 7 part. 7.—facta forma non servata, an valeat, ita quod per eam cognatio legalis non contrahatur, et sic matrimonium non impediatur, ibi n. 6.—si daret, an tunc filius illegitimus possit matrimonium contrahere cum filia adoptata, n. 8 l. 7 tit. 7 part. 4.—Et an idem sit in arrogatione, ibi n. 9.—Adoptio an impediatur et dirimat matrimonium inter filium adoptivum et filiam naturalem adoptantis contractum, n. 2 l. 8 ibi.—ad hoc ut valeat, requiritur filii adoptati consensus, et an sufficiat ipsius taciturnitas, gloss. per text. ibi l. 1 tit. 16 part. 4.—an teneat, ubi adoptans matrimonium contrahere non potest, n. 2 l. 2 tit. 16 part. 4.—an teneat inter tutorem, vel curatorem, et suum minorem, n. 1 l. 6 ibi.—quotuplex sit, n. 7 per text. ibi tit. 7 part. 4.—quibus modis fiat, gloss. l. 1 cum aliis ibi tit. 16 p. 4.

Adoptatus non acquirit jure filii adoptivi, si in sua adoptione forma servata non fuit, n. 6 l. 7 tit. 7 p. 4.—an possit matrimonium contrahere cum matre, vel avia adoptantis, ibi n. 7.—durante adoptione an possit matrimonium contrahere cum filia naturali adoptantis, et an idem sit in arrogatione, n. 9 ibi.—Adoptati simul ab aliquo inter se benè contrahunt matrimonium, n. 11 per text. ibi dict. l. 7 tit. 7 part. 4.—Adoptatus si matrimonium contrahat cum filia naturali adoptantis, an tale matrimonium dissolvi debeat, vel an valeat, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 4.—tempore, quo ab aliquo adoptatur, debet consentire, sufficiet tamen, si taceat, et quando tunc non, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 4, per text. ibi.—tantum succedit ab intestato, n. 5 l. 8 ibi.—an succedat ab intestato, stantibus filiis legitimis, dict. n. 5 l. 8 tit. 16 part. 4.—non transit in adoptantis potestatem, nisi alicui de ascendendis detur in adoptionem, n. 3 l. 10 per text. ibi, tit. 16 part. 4.—debet ab adoptante alimentari, et quando, n. 2 l. 9 tit. 16 part. 4.—nepos qualiter et quando avo adoptanti succedere possit, n. 3 l. 10 tit. 16 part. 4.—Et an possit venire contra testamentum patris sui adoptivi, dict. n. 3 dict. l. 10.—Adoptatus an invalidet donationem ab ejus patre factam in defectum liberorum, si ille post donationem factam adoptetur, n. 7 l. 8 tit. 4 part. 5.—filius, an propriè dicatur filius, et an veniat, et restitutionem hæreditatis impediatur, quando quis fuit gravatus restituere hæreditatem si sine filiis decesserit, et quid in arrogatis, vel spuris, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6, n. 8 quæst. 3.—Adoptivi filii an ad solutionem gabellæ teneantur, stante statuto, quod filii ex paterna hæreditate illam solvere non teneantur, n. 4 l. 10 tit. 4 part. 6.—Adoptatus quam partem in bonis sui arrogatoris habere possit, et an ipse possit ei pupillariter substituere, n. 2 l. 9 per text. ibi tit. 5 part. 6.

ADOPTARE sub qua ferma debeat quis alium, et an forma non servata adoptio corruat, et an ex ea cognatio legalis oriatur, per quam matrimonium contrahi prohibeatur, n. 6 l. 7 tit. 7 part. 4 et gloss. l. 92 per text. ibi, tit. 18 part. 3.—quæ personæ possint, n. 1 et 2 l. 2 t. 16 part. 4.—non potest sacerdos, neque cæteri, qui matrimonium contrahere non possunt, ibidem.—Et an possint de rescripto Principis filium spurium arrogare, ibidem.—Adoptare an possit illa quæ filios habet, n. 3 l. 4 tit. 16 part. 4.—an possit tutor minorem suum, n. 1 per text. ibi, l. 6 tit. 16 part. 4.

ADOPTANS filium alterius nullam contrahit cognationem legalem cum patre vel matre adoptati, quia nullo jure cavetur, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 4.—si sit clericus, an valeat adoptio, vel non, n. 2 l. 2 t. 16 part. 4.—filium alterius quam ætatem habere debeat, n. 1 l. 2 tit. 16 p. 4.—licet filios habeat, nihilominus adoptio tenet, n. 3 l. 4 tit. 16 part. 4.

Adoptivus filius an in feudo succedat, et an veniat appellatione filiorum, et an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptivos, et an filius adoptivus faciat deficere fideicommissum relictum in defectum filiorum, gloss. in proœmio tit. 16 part. 4.—filius alii debet ab adoptante, et quando, n. 2 l. 9 tit. 16 part. 4.—filius, qui etiam erat nepos adoptantis, an succedat simul cum filiis legitimis adoptantis, et quid hodie, n. 3 l. 10 tit. 16 part. 4.—filius, an possit agere contra testamentum patris adoptivi, quando ille erat ex ascendentibus, vide ibidem.—Et quis in ejus successione preferatur, an pater naturalis, vel adoptivus, n. 3 in fine, l. 10 tit. 16 part. 4.—Adoptivi, quos relinquit gravatos, non excludunt substitutum, n. 13 l. 10 t. 4 p. 6.—non dicuntur propriè filii, sed quidquid habent, dicuntur habere ex mera liberalitate patris, n. 4 l. 10 t. 4 part. 6.—Adoptivus debet alii à patre adoptivo, ex quo ei succedit ab intestato, n. 2 l. 9 tit. 16 part. 4.—poterit contrahere cum matre, vel avia adoptantis, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 4.—an possit matrimonium contrahere cum filia patris adoptivi, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 4.

ADORATIO hodie quare fiat versus Orientem, n. 2 l. 14 tit. 10 part. 1.

ADVENA quibus statutis ligetur, v. infra in verbo, FORENSIS.—si decedat, ubi sepeliendus sit, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 13 part. 1.

ADVENTITIA bona, v. in verbo BONA.

ADULTATIO est triplex, et in qua ipsarum sit mortale peccatum, n. 2 et 3 l. 13 tit. 9 part. 4.

ADULATOR repellitur ab accusatione clericorum, n. 2 per text. ibi, l. 4 tit. 4 part. 2.—Adulatores non dicuntur qui virtutes verè laudant, alii verò sic, dict. n. 2.—Adulator blandus dicitur pessima vulpes, et plura contra adulatores, n. 3 dict. l. 4 tit. 4 part. 2, et n. 3 l. 5 tit. 13 part. 2.

ADULTER si instituat sibi hæredem adulteram, vel illa illum, utrum institutio valeat, n. 2 l. 19 t. 2 part. 4.—si in mortem mariti fuit machinatus, an cum adultera post mariti mortem contrahere possit, n. 3 dict. l. 19.—Et quid si vivente marito cum ea contraxit, neque fuit adulterium secutum, an possint post ipsius mortem

matrimonium contrahere, ibidem, n. 4.—Et quantum tempus datur ad accusandum adulterum, vel adulteram, n. 9 l. 3 tit. 17 part. 7, et n. 4, 2, 3 et 4 l. 4 ibi.—Adulter non dicitur, ille qui ignorans aliquam esse nuptam, cum ea dormivit, n. 1 l. 5 tit. 17 part. 7, per illum text.—dicitur tutor, qui matrimonium contraxit cum pupilla, n. 8 l. 6 ibi per illum text.—quales exceptiones opponere possit contra accusantem illum, et quando, et qualiter, et de ipsarum effectu, gloss. ll. 7, 8, 9 et 10 cum aliis ibi tit. 17 part. 7.—inventus cum uxore, an per maritum etiam vilem occidi possit, cujuscumque conditionis sit, vel qualitatis, et quid in vassallo, n. 1 l. 13 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et qualiter illos invenire debet, ut occidere possit, et quid si illos turpiter inveniat extra domum suam, ibi n. 2 et 3.—Adulter, an à patre filię adulteræ occidi possint licite, n. 1 l. 14 per text. ibi tit. 17 part. 7.—probato adulterio debet mori, n. 1 l. 13 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—servus, vel famulus qualiter puniatur, n. 6, 7 et 8 dict. l. 13 per illum text.—et adultera debent poni in manibus viri, n. 8 dict. l. 13.

ADULTERIUM computatur inter peccata media, et quando causet irregularitatem, n. 5 l. 52 tit. 5 part. 1.—an sit crimen ecclesiasticum, n. 5 l. 58 tit. 6 part. 1.—Clerici qualiter puniatur, gloss. fin. l. 42 tit. 6 part. 1.—Adulteram uxorem quis cognoscens carnaliter efficitur bigamus, sive scienter, sive ignoranter illud fecerit, n. 6 l. 55 tit. 5 part. 1.—Adulterium commissum cum Regina qualiter puniatur, et an sufficiat attentatus, n. 1 l. 1 t. 14 part. 2.—probatur per ista venerea, scilicet, per osculum, et amplexum, dict. n. 1 ad ejus fin.—mulieri nuptæ est majus omnium oprobriorum, n. 4 l. 1 t. 14 p. 2.—matris maximum infert filiis præjudicium, n. 5 l. 1 tit. 14 part. 2.—Et an ex eo, quod fuerit adultera, aliqua generetur dubitatio, an sit filii sui viri, vel amici, ibidem.—Adulterium, et si uxor adultera fuerit reconciliata per virum, an possit postea maritum de adulterio accusare, n. 5 l. 28 tit. 11 part. 5.—an probetur, eo ipso quod post solemnem mariti prohibitionem alicui factam, ne cum uxore sua loquatur, inveniat contra facientem, et iste sit casus specialis in isto tantum casu, n. 5 l. 12 tit. 14 part. 5.—Et quid si iste prohibitus sit nobilis, an impugnet occidi possit, n. 6 dict. l. 12.—Adulterium, et si maritus uxorem de adulterio accusaverit, an lite pendente debeat illi reddere debitum, n. 2 per text. ibi, in l. 8 tit. 2 part. 4.—uxoris punire potest judex sæcularis, adulterium vero viri secus, quia coram judice sæculari illum accusare non potest, ibi n. 4.—ab uxore commissum, si postquam à marito fuit remissum, ipse adulteravit, an ab uxore possit accusari, n. 5 d. l. 8.—Et si super adulterio lata sit sententia contra uxorem, an ipsa possit postea redintegrationem matrimonii petere, si probet virum suum fornicasse, et an judicis officio, et an recuperet dotem, quam propter adulterium amisit, n. 5 quæst. 3 dict. l. 8.—Adulterium an sit necessarium quod concurrat cum maquinatione simul, ut adulteri contrahere matrimonium non possint, n. 3 l. 19 tit. 2 part. 4.—Et an etiam sit necessarium quod concurrat, quando aliquis cum uxorata vivente

marito contraxit, ut scilicet, post mariti mortem non possit contrahere matrimonium, ibi n. 4.—Adulterium nullus alius accusare potest, quàm ipsi conjuges inter se, gloss. 1 per text. ibi l. 2 tit. 9 part. 4.—Et an in tali adulterii accusatione debet servari forma, l. *libellorum*, D. de accusation. v. ibi n. 5.—Adulterium uxoris maritus accusare debet, ne patronus turpitudinis esse videatur, aliàs peccabit mortaliter, ibi n. 3 et 7.—an possit puniri per judicem ecclesiasticum, quando debet pro eo imponi pœna criminalis secundum leges, n. 10 l. 2 t. 9 part. 3.—dicitur sacrilegium, dict. n. 10.—viri ab uxore potest accusari, quoad thori separationem tantum, ibi n. 12.—mariti, an compensetur cum adulterio uxoris, et quid de jure civili et regio, n. 2 l. 6 tit. 9 part. 4.—an objici possit uxori, si ad illud vi fuit compulsus, vel seducta, et de qua vi istud sit intelligendum, et quid si maritus illam præmonuit, ut afugeret, ne vi hostium opprimeretur, quæ illud facere noluit, an tunc rea esse videatur, n. 1 l. 7 tit. 9 part. 4.—Et quid si vis non fuit præcisa, sed conditionalis, ut fuit in Lucrecia, dict. n. 1 dict. l. 7 tit. 9 part. 4.—Adulterium carnale uxoris utrum compensari debeat cum adulterio spirituali mariti, n. 5 l. 8 tit. 9 part. 4.—Et quid si maritus ad fidem fuerit reversus, an sit locus compensationi, ibidem in n. 6.—Adulterium si accusetur per maritum, an in sua accusatione debeat poni locus loci, ubi fuit commissum, n. 2 l. 12 tit. 9 part. 4.—si commiserit uxor, tenetur restituere marito dotem, et donationem propter nuptias, n. 4 ibi per illum textum.—an possit maritus accusare per procuratorem, et quando, n. 7. per illum textum.—Et si maritus accusasset uxorem suam de adulterio, an ad talionis pœnam se subscribere debeat, et quid servetur hodie de consuetudine, et an illa justa sit, n. 2 et 3 l. 15 tit. 9 part. 4.—Adulterium ab uno ex conjugibus commissum propter quod fuit lata sententia divortii, si ille qui non delinquit, velit alteri reconciliari, an alter ad hoc debeat compelli, n. 3 l. 5 tit. 10 p. 4.—Et quid si ambo conjuges fornicaverunt, an matrimonium redintegretur, eo quod paria delicta, etc. ibidem.—Adulterium uxoris facit amittere dotem, et in viro facit etiam, ut amittat donationem propter nuptias, n. 1 l. 23 tit. 10 part. 4.—Et quid si aliquis interrogetur, si cognovit carnaliter Bertam uxorem Titii, si ipse respondeat se cognovisse Bertam, an ex hoc videatur fateri adulterium, n. 1 in fine, l. 26 tit. 11 part. 5.—Et an natus ex adulterio, n. 5 quæst. 1 et 2 l. 11 tit. 15 p. 6.—Et solus maritus poterit de adulterio uxorem accusare, n. 7 quæst. 2 l. 1 tit. 9 part. 7.—Adulterium est grave crimen, et ex eo ferè omnia crimina proficiuntur, gloss. in proœmio t. 17 part. 7.—Et super crimine adulterii transigere non potest, ibid.—Adulterium committitur etiam cum sponsa de futuro, et quid si matrimonium consistere non potuerat, n. 2 l. 1 ibidem.—Et an sponsus stantibus sponsalibus, possit sponsam jure mariti accusare, ibidem.—Adulterium mariti criminaliter per uxorem accusari non potest, et qualiter sic, n. 5 l. 1 t. 17 p. 7 per text. ibi.—uxoris solus maritus accusare potest hodie, n. 3 l. 2 tit. 17 part. 7.—Et quid si adulterium sit cum incestu mixtum, an tunc quilibet admittatur, dict.

n. 5 ibi.—Et an iudex inquirendo, vel volens provinciam malis hominibus purgare admittatur, et possit tales adulteras castigare, vel expellere, saltem quando sunt publicæ, dict. n. 3 dict. l. 2 tit. 17 part. 7.—Et intra quantum tempus maritus uxorem de adulterio accusare possit, n. 3 in fin.—Adulterium uxoris intra quantum tempus per maritum accusari possit, etiam inter eos soluto matrimonio, et in quantum tempus adulterium probare teneatur, et an si non probetur, excusetur, n. 1, 2 et 4 l. 3 et gloss. l. 4 t. 17 part. 7 per text. ibi.—Et an vidua de adulterio accusari possit post mariti mortem ab hæredibus suis, n. 8 dict. l. 3.—Et qualiter adulterium, vel aliud tempus currat in hac accusatione adulterii, ibidem in n. 9 et in dict. n. 11. 4 ibi.—Et an si maritus adulterium non probet, postquam uxorem accusavit, teneatur, vel excusetur à præsumpta calumnia, ibi n. 12.—Adulterium non commisit ille qui cum nupta dormivit, si justè ignoravit illam esse nuptam, n. 1 tit. 17 part. 7.—committit tutor contrahendo matrimonium cum ejus pupilla, n. 1 l. 6 per text. ibi tit. 17 part. 7.—Et quando mulier accusatur de adulterio, quas exceptiones ipsa vel adulter proponere possit, et quando, et qualiter, et de effectu, gloss. l. 7 per text. ibi, et glossas aliarum legum ibidem, tit. 17 p. 7.—Et an uxor per maritum accusata de adulterio possit se defendendo contra maritum opponere, quòd et ipse est etiam adulter, et qualiter alio modo objicere possit contra ipsum, n. 2 l. 6 tit. 9 part. 4, et n. 1 l. 9, et gloss. l. 7 tit. 17 part. 7.—Adulterium cum Regina fieri consulens proditor est, et debet mori, n. 1 l. 1 tit. 14 p. 2.—attentatum cum Regina, an sit crimen læsæ majestatis, dict. n. 1 dict. l. 1.—per quos testes probari possit, et an per servos, et qualiter isti examinari debeant, et torqueri, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—committens cum aliqua, an post mortem suæ uxoris cum ea matrimonium contrahere possit, gloss. l. 29 per text. ibi, tit. 2 part. 4.—Et an servi qui contra matrimonium testificant, debeant prius manumitti, et cujus sumptibus debeant à dominis emi, et an durante accusatione à dominis gratis manumitti possint, vel non, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Adulterium an probetur ex eo quòd maritus vidit aliquem alloquentem cum ejus uxore, si antea illud sibi prohibuerat, n. 1 et 2 l. 12 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et an maritus possit occidere quemcumque inventum turpiter cum uxore sua, sive nobilis, sive ignobilis sit, et quid in vassallo, et quid in marito vili, n. 1 l. 13 per text. ibi tit. 17 part. 7.—Et qualiter illos invenire debeat, ut licitè occidere possit, et quid si illos turpiter inveniat extra domum suam, ibi n. 2 et 3.—Adulterium quomodo probetur, et an probetur ex eo quod quis tenet uxorem alicujus sub specie famulæ, invito marito, dict. n. 3.—Et an pater filiam adulteram et adulterum turpiter jacentes occidere possit, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Adulterium si probetur, qualiter adulter et adultara puniri debeant, n. 1, 3, 5 et 6 l. 13 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et probato per maritum uxoris adulterio lucratur ipse dotem, et quando, dict. n. 3 cum aliis ibi, dict. l. 13.—Adulterium si committatur per dominam cum proprio,

ejus servo, vel alio famulo, qualiter ambo puniantur, n. 6, 7 et 8 dict. l. 13 per text. ibi.—Et quando adulter, et adultera convincuntur de adulterio, debent poni in manibus viri, dict. n. 8.

ADULTERA mulier quo jure possit à viro occidi, et qualiter, n. 5 l. 11 tit. 13 part. 6.—Et an ille qui aliquam vocavit adulteram, si verum dixit, teneatur actione injuriarum, etiamsi velit probare verum dixisse, et an tunc teneatur se dedicere, n. 7 quæst. 1, 2 et 3 l. 4 per text. ibi, tit. 9 p. 7.—Adultera mulier per solum maritum accusari potest, non per extraneum, n. 7 quæst. 2 l. 1 tit. 9 part. 7, et n. 5 l. 2 tit. 17 part. 7.—Et intra quantum tempus, dict. n. 3.—Adultera post mariti mortem de adulterio accusari non potest per hæredes mariti, n. 8 l. 2 tit. 17 part. 7.—si per maritum accusetur, quo tempore exceptionem lenocinii contra illum opponere possit, et debeat, n. 4 l. 7 tit. 17 part. 7.—quas defensiones opponere possit coram se, quando de adulterio accusatur, et quando, et qualiter, gloss. ll. 7, 8, 9 et 10 cum aliis ibi, tit. 17 part. 7.—filia, an per patrem occidi possit, si turpiter illam cum alio invenerit, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Et quid in domina, quæ cum proprio servo, vel famulo adulterium commisit, qualiter puniatur, et quid si non sit conjugata, n. 6, 7 et 8 l. 13 per text. ibi, tit. 17 part. 7.—Adultera, et adulter debent in manibus viri poni, per ll. hujus Regni, n. 8 dict. l. 13 tit. 17 part. 7.

ADULTUS si baptizetur, est in eo necessaria cordis contritio, n. 2 l. 13 t. 4 part. 1.—Adulti si baptizentur, requiritur in eis fides, et antea debent in fide instrui; quod limitatur uno modo, n. 1 l. 6 tit. 4 p. 1.—Adultus etiam ante 17 annos, an possit novum opus nuntiare, et quid si curatorem habeat, n. 5 l. 3 t. 32 p. 3.—an possit vassallos suos à fidelitate sibi debita liberare, n. 7 l. 4 tit. 22 part. 4.—quis dicatur, et an obligetur ex contractu, si curatorem non habeat, n. 5 l. 4 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—an possit procuratorem ponere ad ea, in quibus ipse obligari possit, dict. n. 5.—non habens curatorem, an possit hæreditatem adire, sive repudiare, et an possit testare curatore contradicente, dict. n. 5.—Et an si habeat curatorem, supra dicta facere possit, ibid.—Adultus, an possit deferre juramentum sine curatore, dict. n. 5 in fin.—cui à iudice est interdictum ne contrahat, an si contrahat cum juramento, contractus teneat, n. 7 l. 5 tit. 14 part. 5.—habens curatorem, similis est pupillo, et an possit petere, quod per alium emptum fuit ex pecunia sua, vel an in bonis ementis habeat tacitam hypothecam, n. 2 l. 30 tit. 13 part. 5.—an possit cedere bonis, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 5.—an possit petere tempus ad deliberandum, utrum hæreditatem adeat, vel non, et quid si curatorem habet, n. 8 l. 1 tit. 6 part. 6.—si curatorem non petat, an et quando per iudicem sibi dari possit, n. 7 l. 12 tit. 16 part. 6.—an possit se restitui contra suam confessionem in iudicio factam, et quando, gloss. l. 4 per text. illum, tit. 19 part. 6.—Et quid in atrocioribus delictis, n. 1 dict. l. 4 ibidem ad fin.—Adultus, an admittatur ad accusandum aliquem, saltem cum auctoritate curatoris, et quando, n. 4 l. 2 tit. 1 part. 7.

ADVERSARIUS, si adversario suo impederit, quominus intra tempus non compareat, datur ei restitutio, n. 2 l. 12 tit. 23 part. 5.—Adversario minoris, an ei prossit restitutio per minorem petita, et ei concessa, n. 4 l. 2 tit. 23 part. 5.—Et quid si minor noluerit uti beneficio restitutionis, an ex eo tunc adversarius juvetur, ibid. num. 5.

ADVOCATUS, in causa criminali, si inde mors sequatur, est irregularis, n. 1 l. 17 tit. 6 part. 1.—an teneatur gratis pupillum, seu viduam, vel aliam miserabilem personam patrocinari, n. 7 l. 16 tit. 9 part. 2.—Advocati tormentis non sunt subjacendi, et de quibus hoc intelligatur, et de aliis ipsorum privilegiis, per n. 8 l. 3 tit. 10 part. 2.—quid considerare debeant, antequam libellum in iudicio proponant, n. 2 in præmio tit. 2 part. 5.—Advocatis semper non est credendum, neque ex hoc, quod credidit advocatis, excusabitur à condemnatione expensarum, ibidem.—Et advocati sunt partiales, ibid.—Advocati, an illud quod ex salariis recipiunt, dicatur pecunia quasi castrensium, n. 4 l. 2 t. 2 part. 3.—videntur infames, nisi pro Rege, vel magno domino, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 5.—laudes, et de eorum officio, et vestibus, et quæ eis possint objici, et qualiter se habere debeant cum clientulis, et advocatis alterius partis, et cum iudice, et de eorum cautelis, remissivè per num. 1 in præmio t. 6 part. 3.—hodie potius ad subversionem veritatis, quam ad lucidationem justitiæ sunt, et aliqua contra eos, n. 2 in dict. præmio.—Advocatus non compellitur consulere iudici in eadem causa in qua est advocatus, ibid. n. 3.—quis dicatur, n. 1 l. 1 t. 6 p. 5.—non dicitur, qui privatim iudicem alloquitur, n. 3 dict. l. 1.—an esse possit aliquis, si non sit jurisperitus, n. 1 l. 2 ibi.—quam ætatem habere debeat, et quid si causa perdatur, eo quod sit juvenis, quis teneatur, n. 2 dict. l. 2.—juvenis, si sui culpa causa perdatur, an ipse, vel qui ipsum elegit, teneatur, n. 2 l. 2 tit. 6 part. 3.—novellus est confusor litium, aliquando tamen est melior, eo quod habet leges magis in promptu, ibid.—Advocati antiqui, licèt minoris scientiæ, utiliores sunt propter practicam, dict. n. 2 in fin.—Advocatus esse non potest prodigus, et an Monachus, si Monasterium sit pauper, n. 5 et 6 dict. l. 2.—Advocati qualiter facere debeant cum coram iudice adsunt, et an sedere debeant, n. 1 l. 7 tit. 6 p. 5.—debent audiri à iudicibus, ibi n. 2.—Advocatus prohibitus coram iudice advocare, coram successore, vel alio prohibitus non videbitur, n. 1 l. 7.—Advocati, si aliquid parte præsentem dicant, eis nocere, et prodesse poterunt, n. 1 l. 8 tit. 6 p. 3.—si erraverint allegando contra suam partem, et velint errorem revocare intra triduum, an sit necesse errorem probare de jure, n. 4 l. 8 ibi.—Advocatus non tenetur adversario ostendere jura, quæ pro ipso faciant, n. 2 l. 9 tit. 6 part. 3.—sine malitia favens parti contrariæ, in quid condemnari debeat, dict. n. 2 dict. l. 9.—revelans secreta causæ, committit crimen falsi, n. 4 dict. l. 9 tit. 6 part. 3.—Et isto casu, si sententia lata sit, revocari debet, et causa debet initiari de principio, ibid. n. 6.—Advocatus, cui pars secreta causæ nuntiavit, pro alia parte non patro-

cinabit, si labori ejus pars satisfecerit, n. 2 l. 10 ibid.—Et an pro alia parte advocare possit, si pars quæ sibi secreta nudavit, illum nolit recipere in advocatum, ibidem.—Et quid si adversarius meliores assumpserit advocatos, quid tunc sit faciendum, ibidem n. 5.—Advocatus, et tutor simul esse potest, sed an talis tutor habeat salarium, sicuti advocatus habere debuerat, n. 5 dict. l. 10.—non potest esse iudex, qui scienter fecit injustitiam, vel omisit facere justitiam, n. 1 l. 11 tit. 6 part. 5.—licèt jure non advocare, poterit pro pupillis et aliis personis conjunctis sine metu perjurii advocare, n. 5 l. 11 tit. 6 part. 5.—debet esse sapiens in jure, et in consuetudinibus fori, n. 2 l. 12 tit. 6 part. 5.—an teneatur gratis advocare pro paupere, n. 5 l. 14 t. 6 part. 5.—Advocati quem salarium habere debeant, et quid hodie jure regni, et an iudices debeant salaria istorum taxare, n. 5 dict. l. 14.—Et an ista iudicis taxatio debeat fieri parte non petente, an verò hoc requiratur, dict. num. 5.—Advocatus pendente lite nullum contractum cum parte facere potest, et quare, n. 7 l. 14 tit. 6 part. 5.—non paciscitur cum parte de quota litis sibi danda, vel simile, si in iudicium sit deductum, n. 8 ibi.—Et idem est in procuratore, et istud est contra bonos mores, ideo non firmatur juramento, dict. n. dict. l. 14.—Advocatus prævaricator improprie dicitur advocatus, n. 1 l. 13 tit. 6 part. 3.—Et de ejus pœna, ibi n. 3.—Et an alius, quàm ille cujus interest, eum accusare possit, n. 5 dict. l. 13 tit. 6 part. 3.—Advocatus consulens parti, quòd instrumenta falsa producat, qua pœna puniatur, n. 4 l. 13 tit. 6 part. 3.—Et quid si talis falsitas parti adversæ non fuit nociva, dict. n. 4 ibi.—Advocatus non debet promittere parti, quòd causam vincet, n. 6 l. 13 tit. 6 part. 3.—intra quantum tempus debeat errorem suum corrigere, n. 2 l. 1 t. 15 part. 5.—qui suadet clientulo, ut falsum respondeat, tenetur parti læsæ damnum resarcire, n. 5 l. 2 tit. 15 part. 3.—non debet interesse in examinatione testium, n. 2 l. 26 tit. 16 part. 5.—si sit corruptus pecunia, an ejus sententia valeat, n. 6 l. 13 tit. 22 part. 5.—Et an datum advocato pro libris emendis sit peculium castrense, vel quasi, n. 7 l. 7 t. 17 p. 4.—Advocatus si fuerit vassallus contra dominum, an propter hoc feudo privari possit, n. 4 l. 8 tit. 26 part. 4.—salaratus, si decedat ante finitam causam, an ejus hæredes possint integrum salarium petere, et quando, et qualiter hoc procedat, n. 7 et 8 l. 9 tit. 8 p. 5.—gaudet privilegio militum, n. 1 l. 4 t. 5 part. 6.—an excusetur, si patrocinium dare compellatur, ut per hoc in nullam pœnam incidat, n. 13 l. 13 tit. 7 part. 6.—dando consilium, videtur ibidem auctoritatem suam interponere, n. 7 l. 17 tit. 16 part. 6.—revelans parti adversæ instrumenta, vel secreta suæ partis, qualiter puniatur, n. 6 l. 1 per illum text. tit. 1 p. 7.—si foveat justam causam, justè potest decipere adversarium suum, n. 3 l. 2 tit. 16 part. 7.—an torqueri possit, vel non, n. 4 in fin. l. 2 tit. 30 part. 7.—Et quid si jam deposuit advocacionis officium, n. 10 dict. l. 2 tit. 30 part. 7.—Advocatus an debeat esse præsens, quando reus torquetur, n. 6 l. 3 tit. 30 part. 7.—quo ordine debeat proponere